

fecit in celis cum tu sis homo hic in terra
 et nō deus. unde sicut ipse de nulla iniuria
 sue humanitati illata cum et hic et hec infe-
 rentur tam de verbis q̄ factis se nullaten⁹
 vindicavit sic vult ut ab eo discam⁹ simili-
 ter tollerare. unde m̄. xii. Dicit a me. q̄
 mitis sum. iere. xi. Ego quasi agnus māsue-
 tus. p̄. a. Sicut ovis ad occisionē. Hic nota
 ta q̄ ovis et agnus ledentē nec inter⁹ odi-
 unt licet timeant nec contra ipm̄ exten⁹ cla-
 mant. sic vult xp̄us ut nec inter⁹ odiamus
 vindictam experiendo nec extenus verbis
 duris respondeam⁹ vel ledenti maledica-
 mus peccus xp̄us passus ē p̄ nobis. Quar-
 ti sunt in tribulatione ut plumbū ut quan-
 tumq̄q̄ comburat⁹ nō multum melioratur
 vel leviat⁹ sed fit ut terza vel ponderosus
 remanet. hi sunt quantumq̄q̄ tribulentur
 vel deperent vel tamē pondus peccato-
 rum in corde retinent nec p̄ ditionem vel
 cōfessionē illud a se abiciūt. eccl. xii. Sup-
 plumbū quid generabit⁹ et q̄ illi nomen
 nisi factus qui sine om̄i lucro gratia patit-
 tur tormenta ut her oves qui in tribulacōe
 multiplici positus in nullo se emendant de
 quibus d̄. iere. Duplici cōtrictōe. i. hic et ibi
 contere eos. scānt tales plūbet q̄ plurimi
 ip̄oꝝ sic tribulant⁹ q̄ ip̄oꝝ non deponunt
 pondus peccati de corde tamdiu dñs non
 deponit pondus tribulationis de dorso ip̄oꝝ
 s̄oꝝ etiā si om̄ia que habent in medicis et
 medicinis expenderent nihil p̄ficerent. hec
 sunt quatuor genera q̄ nil p̄m̄ p̄ suas tri-
 bulationes in regno celoꝝ capiūt et ideo
 om̄es tribulati ab his sibi caueant. Roge-
 mus ergo dñm.

eccl. xii. **Sermo tertius.**

Dicit illi sciencia san-
 ctorum. Cui dñs dat
 hanc sciam magnū do-
 nū dat nam hec om̄s
 xp̄iani sciūt q̄ homo
 peria meret⁹ regnuz
 celoꝝ sc̄z p̄ opatōne
 locutoꝝ et cogitacōe

Inter mille rñ vir unus iuem⁹ q̄ sciat
 quō p̄ illa ergo hoc scire ē scia sanctorū quā
 dñs dedit eis et quā in vita sua exercuit
 scdm̄ quā vult om̄es saluandos regulari. Cō-
 scie sunt tres p̄ces. prima q̄ hō sciat se re-
 gere in opibus suis ut decet. Et ad hō duo
 sunt nccia primū ut nullū mortale sit eis ad-
 mirum. q̄ dicit dñs. Qui tetigerit immundū
 immundus erit. vñū em̄ immundū sc̄z morta-
 le om̄ia opa facit immūda. Sicut nobiliss

Res eius misericordia homo dignus de

Nulla hanc q̄ morte p̄m̄ accipit

in cibi si iungerent⁹ eis capita buffonū et
 aranee fierent abhoiabiles ita om̄ia opa
 homis deo p̄ mortale peccatū. Scdm̄ ē
 ut si facis bona q̄ illa discrete facias nō ni-
 mis ieiunes vigiles etiā si grauit peccasti
 Et hoc ne vires p̄as vel sensum. sed hūmō
 nō oportet p̄dicare q̄ pauci in nimietate
 offendūt. unde debz rōnabile esse obsequi-
 um n̄m̄. Scdm̄ in locutōe vel ūbis. ne
 cessaria ē scia sanctorū ut sciam⁹ loqui hāc
 habēt pauci qui p̄ter linguā damnantur. p̄-
 p̄o nccio debes h̄re in verbis tuis duo. pri-
 mū est ut parū cū homibus loquaris s̄z mul-
 tum cū deo. vñ dedit vñū os et vñā linguā
 sed duas aures. Sic aut om̄is hō velox
 ad audiendū et tardus ad loquendū. Be-
 neca. Tardē loquēti esse iubeo ut p̄pe erit
 tibi deus. Scdm̄ ut veritate et fidez semp
 loquaris hec est lingua angelorum. Non lo-
 quaris lingua demetrii qui menticus ē om-
 nia quecumq̄z p̄misit non sedebat qui p̄-
 iuravit. h̄ic dicit. P̄ius veniat sermo ad
 simam q̄ ad linguam hunc religiosus indi-
 cat silentium ne perdant animas suas per
 linguā ut plūm̄. Et etiā ut habeāt xp̄us ex
 aminādi verba sua anteq̄ loquatur. iō om-
 nes doceat in ip̄a natiuitate n̄ra. Quia ut
 dicit aristo. Os hō natus erit cū ap̄oꝝ
 et a p̄turam oris simul claudit manu sua et
 hoc ē eius prima opatio inter oia opa hūa-
 na. Custodete ergo custodie oris diligenter
 nē om̄es sancti fecerūt q̄ ut d̄. p̄er. i. Qui
 custodit os suū custodit aiam suā. C. 13.
 in cogitacōibus n̄ris nccia ē scia sanctorū in
 q̄bus dno debem⁹ h̄re. vñū ut sp̄ in cogita-
 cōne tua et in corde tuo sit bona volūtas
 caudō de cetero om̄ia peccata mortalia z
 de actis satisfacere et p̄rimo h̄re. Qd̄ si p̄-
 mo tuo nō satisfeceris fac quicq̄ boni vis
 nō dimittit⁹ p̄m̄ nisi restituat⁹ ablatū et
 hoc si p̄ restitui. Scdm̄ q̄ semp debes h̄re
 in corde tuo siue i cogitacōib⁹ tuis ē ut in
 om̄ib⁹ q̄ facis habeas bonā intentōz q̄ p̄
 deo facias si das elemosinā deo p̄ deo n̄ p̄
 laude hūana si oras si ieiunas q̄q̄ aliud
 facis in noie dñi fac p̄ deo. si seruis fac p̄o
 deo qui te ad tale seruiciū et laborē ordi-
 nauit licet mercedē inde habeas tñ fac p̄
 deo et multū in celo mereris. nec mireris
 quia ita nobilis ē o homo q̄ null⁹ plene p̄
 laboribus tuis et seruicio tuo respondere ni-
 si solus deus oipotens. iō dicit aplūs. Om̄ia
 quecumq̄z facitis i verbo aut in ope om̄ia in
 noie dñi n̄r̄ ih̄u xp̄i facite. Det dñs ut hāc
 sciam sic discam⁹ et seruemus ut ad sancto-
 rum d̄ortum puenire valeamus et in la-
 boribus n̄ris honestemur. Amen. eccl. xiiij

In oris opatio homo gubletur. In deo bono